

Shiva Asar BeTamuz; Day of Mourning or Day of Introspection?

<p>רמב"ם, הלכות תעניות, ה/א-ד - יש שם ימים שכל ישראל מתענים בהם, מפני הצרות שאירעו בהן, כדי לעורר הלבבות ולפתוח דרכי התשובה, ויהיה זה זכרון למעשינו הרעים ומעשה אבותינו שהיה כמעשינו עתה, עד שגרם להם ולנו אותן הצרות, שבזכרון דברים אלו נשוב להיטיב... ואלו הן; יום שלישי בתשרי שבו נהרג גדליה בן אחיקם... ועשירי בטבת... ושבעה עשר בתמוז... ותשעה באב...</p>	<p>שולחן ערוך, אורח חיים, הלכות תשעה באב ושאר תעניות, תקמ"ט/א - חייבים להתענות בתשעה באב ובי"ז בתמוז ובג' בתשרי ובעשרה בטבת, מפני דברים הרעים שאירעו בהם.</p>
---	---

Ramification # 1- Falls on Shabbat

הב"י, או"ח, סימן תק"נג ד"ה "ואם חלו בשבת נדחין עד אחר השבת"

<p>וה"ר דוד אבודרהם כתב בהלכות תענית (עמ' רנד) שעשרה בטבת הוא משונה משאר תעניות שאם היה חל בשבת לא היו יכולים לדחותו ליום אחר מפני שנאמר בו (יחזקאל כד ב) [ויהי דבר יקוק אלי בשנה התשיעית בחדש העשירי בעשור לחדש לאמר: בן אדם כתוב כתב לך את שם היום את עצם היום הזה סמך מלך בבל אל ירושלם] בעצם היום הזה; כמו ביוה"כ, ולא ידעתי מנין לו זה.</p>	<p>דמגילה (ה)... ותשעה באב... מאחרין ולא מקדימין, ופירש רש"י והוא הדין לשבעה עשר בתמוז ולעשרה בטבת, ... וגם הרמב"ם (שם) כתב אחד מארבעה צומות שחל להיות בשבת דוחין אותו לאחר השבת... וכתב הרב המגיד... תשעה באב מאחרין ולא מקדימין משום דאקדומי פורענותא לא מקדימין (שם) וממילא דה"ה לשאר תעניות.</p>
--	---

Ramification # 2- During your Sheva Berachot

<p>ביאור הלכה סימן תקמ"ט/א, ד"ה חייבים - כתב הריטב"א בסוף תענית; חתן שחל אחד מארבעה צומות בתוך ימי שמחת לבו, מסתבר לי שהוא חייב להתענות בהם, דאע"ג דימי רגל ושמחה שלו היא, ואין אבילות חדשה חלה בהם ואין שמחה אלא באכילה כדאמרינן גבי רגלים וגבי פורים מ"מ כיון דרגל שלו רגל יחיד מדרבנן ותעניות אלו הם דברים אתי אבלות דרבים ודחי רגל דרבנן ועוד דיחיד מקרא מלא דיבר הכתוב אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי עכ"ל</p>	<p>שולחן ערוך אבן העזר הלכות קידושין סימן סא/א- ונהגו שהחתן והכלה מתענין ביום חופתן. בית שמואל [שם ו']- במהר"מ מינץ אית' ב' טעמים, א' משום דהוא יום שליחה דידהו ונמחל עונותיהם...</p>
---	---

Ramification # 3- When do you say Slichot?

שולחן ערוך אורח חיים הלכות תענית סימן תקס"ו סעיף ד

<p>ויש שאין נוהגים לומר סליחות עד אחר סיום י"ח ברכות, וכן הנהיגו הקדמונים בא"י והוא המנהג הנכון.</p>	<p>נוהגים להרבות סליחות בברכת סלח לנו;</p>
--	--

Ramification # 4; How do you understand this prayer?

מסכת ברכות, דף י"ז עמוד א - רב ששת כי הוה יתיב בתעניתא, בתר דמצלי אמר הכי: "רבון העולמים, גלוי לפניך, בזמן שבית המקדש קיים אדם חוטא ומקריב קרבן, ואין מקריבין ממנו אלא חלבו ודמו ומתכפר לו. ועכשיו ישבתי בתענית ונתמעט **חלבי ודמי**. יהי רצון מלפניך שיהא חלבי ודמי שנתמעט כאילו הקרבתי לפניך על גבי המזבח ותרצני."